

РЕШЕНИЕ

№ 10274

гр. София, 16.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.02.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Димитър Петров
Ана Методиева

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **237** по описа за **2026** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административно процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 405, ал. 4 от Закона за съдебната власт (ЗСВ), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба от Т. М. Р. от [населено място] чрез адв.М. Р. срещу ПОСТАНОВЛЕНИЕ от 17.12.2024г. на прокурор Р. Н. по пр.преписка №13533/2023г. по описа на СГП, с което е потвърдено Постановление от 03.12.2024г. на същия прокурор, с което на Р. е наложена глоба от 150лв. на основание чл.405 от ЗСВ.

По съображенията в жалбата – се моли да се отмени глобата. Подчертава се, че при оспорването на наложената глоба са изложени обстойни възражения, които не са обсъдени от прокурора. Същите се изразяват в това, че в постановлението за налагане на глобата е посочено неотнормено правно основание. Визира се, че на Р. не е дадена възможност да даде обяснения, както и като цяло, че липсват мотиви за налагане на глобата. Подчертава се, че обсъждането на т.нар. дадени обяснения /под формата на разпит на инсп.Р./ не освобождава от задължението ответникът да поиска изрично такива. Твърди се, че привидно с писмо от 28.11.2024г. са поискани обяснения, но с постановяването на определени въпроси, а не за изпълнение на конкретното прокурорско разпореждане, с което се указва вещите и парите да не се връщат на задържаното лице при освобождаването му. Конкретно не е било установено точно какви правомощия е имала Р.. Допълва се, че мотивите в постановлението са объркващи и от същото не може да се прецени върнати ли са вещите на освободеното лице. Визира се, че за един определен период от време вещите са били у задържаното лице. Подчертава се, че не е ясно на какво основание Р. е трябвало

да се запознае с разпореждането за вещите и да го докладва на началника на затвора. Акцентира се, че при освобождаване на лицето, Р. се е запознала със затворническото досие, но не е допуснато нарушение, че не е изготвила разписка за вещите, защото ако имало разписка тогава е щяло да се установи, че не е изпълнила разпореждането за вещите.

С оглед изложеното се моли да се уважи жалбата.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв.Р. по съображения, изложени в молба. Претендира се адв.възнаграждение от 306,78евро.

Ответната страна – не се явява и представлява.

Представителят на СГП изразява становище за неоснователност на жалбата.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания, доводите на страните и доказателствата по делото, Административен съд София – град, XIX касационен състав, след съвещание, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата от 31.12.2024г. срещу постановление от 17.12.2024г.- е в срок. Изпратена е на АССГ във връзка с решение №36672 от 06.11.2025г. по адм.дело №6486/25г. на АССГ, с което е обезсилено решение №1725 от 09.05.2025г. по нахд №530/25г..

По съществува на жалбата се съобрази следното:

За да бъде наложена глоба от 50 до 2000лв. по чл.405 от ЗСВ трябва да има неизпълнение на разпореждането /конкретно на прокурор Н. от СГП/, като видно от ал.2 - следва на лицето да се предостави възможност да даде обяснения.

Във връзка с гореизложеното се съобрази, че първоначално е постановено Постановление от 03.12.2024г. по пр.преписка №13533/23г. от Р.Н. –прокурор при СГП, с което на Т. Р. в качеството ѝ на инспектор IV степен /режимна дейност/ в С. централен затвор, ѝ е наложена глоба от 150лв. по чл.405 ЗСВ. За налагането ѝ е установено, че за лицето Ш. Я., израелски гражданин, обявен за МН издирване, има издадена европейска заповед за арест, но поради оттегляне на последната, делото пред СГС е прекратено и с определението е постановено вещите на лицето да не се съхраняват в СЦЗ, а да се предадат на германските власти, тъй като са иззети с решение /2 мобилни телефона, 1 лаптоп, 3 кредитни карти, свидетелство на управление на МПС, часовник и пари в различни валути/. Сочи се, че в СГП е постъпило решение по дело №1668/23г. на съда в Б./Германия/, с което вещите се изземват. Това решение с писмо и факс е изпратено на Следствия арест на 07.07.2023г. като е разпоредено иззетите вещи да се съхраняват до произнасяне на СГС и вещите да не бъдат върнати на лицето. Съответно с разпореждане на СГП от 17.07.2023г. лицето е преместено в Затвора в С. като отново изрично в разпореждането е визирано вещите да не се връщат, а да се съхраняват в СЦЗ до произнасянето на СГС. На 19.07.2023г. Ш. Я. е предаден на служители на СЦЗ, както и вещите му, но към документите не са приложени решението на германския съд и писмото от 07.07.2023г. на СГП. Тези вещи не били предадени на вещевия, за да се съхраняват по установения ред, а сумата пари била предадена на лавката в затвора за разполагането ѝ от задържания. Не бил уведомен и Началникът на затвора. Приемането от ССл. арест на лицето станало от инспектор К.. Съответно документите били предадени на инспектор Т. Р.. С оглед това на 01.08.2024г. при освобождаване на лицето Р. подписала служебна бележка без да приложи разписка за върнати вещи.

Предвид изложените обстоятелства е направен извода в постановлението на СГП, че Р. е следвало да прочете разпореждането на СГП от 17.07.2023г. т.2 и да уведоми вещевия и Началника на затвора вкл. да докладва постановлението на началника на затвора. Изрично е визирано, че това разпореждане е било адресирано и до Началника на затвора, и до Началника на О.-С..

Отбелязано е, че непредаването на цялата документация от Следствия арест не освобождава от

отговорност Началника на Затвора да изпълни разпореждане от 17.07.2023г..

Посочено е, че нарушението е установено на 26.11.2024г..

СЛЕДОВАТЕЛНО СЪСТАВЪТ НАМИРА на първо място от гореизложената фактическа обстановка, че е допуснато процесуално нарушение, изразяващо се в несъобразяване на нормата на чл.34, ал.2 от ЗАНН. Видно от същата не се образува административно-наказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението. Конкретно нарушението е открито на 26.11.2024г. и същото касае неизпълнение на Разпореждане на СГП от 17.07.2023г., адресирано до Началника на Затвора и Началника на О.. Не е посочено кога е получено от Началника на Затвора, макар да е обсъждана и конкретно неговата вина, изразяваща се в неизпълнение на посоченото разпореждане. Следва да се подчертае, че в това разпореждане няма задължения за инспектор Р., но видно от обжалваното постановление -на 19.07.2023г. на нея ѝ предадена документацията от Сл.арест. Към документите, предадени от инспектор В. от Следствения арест, подписал писмото до Началника на затвора, не е спорно, че не е било решението на германския съд и писмото от 07.07.2023г. на СГП. Отделно разпореждането на СГП от 17.07.2023г. е за преместване на лицето и т.2 касае да не се връщат вещите на база решението на РС-Бамберг като се съхраняват в Затвора до произнасянето на СГС. Следователно след като Р. се наказва за неизпълнение на постановлението от 17.07.2023г. , когато и задържаното лице е преместено от Следствения арест в С. затвор и когато Р. е приела документите - то това е датата на деянието 19.07.2023г., съответно открито на 26.11.2024г. случайно, когато немският съд и поискал иззетите вещи. С оглед това е нарушен чл.34, ал.2 от ЗАНН, което е съществено процесуално нарушение само по себе си водещо до отмяна на постановлението.

На второ място, съдът следва да посочи, че за да се накаже Р. трябва да се установи, че към 19.07.2023г. сред предадените документи е и прокурорското разпореждане от 17.07.2023г., което е към писмото за предаване на задържания от Сл.арест към Затвора, подписано от инсп.В., изпълняващ длъжността началник ОСИН –С.. Безспорно е, че той е подписал писмото, но без да разпреди към същото да се представи и писмото на СГП от 07.07.2023г. На следващо място дори и Разпореждането от 17.07.2023г. да е било сред документите трябва да се установи, след като същото не е адресирано до Р., че тя има задължение –по закон или длъжностна характеристика да чете и анализира този документ вкл. да уведоми Началника на затвора. Въпреки че същият е бил уведомен като адресат на писмото – нещо, което изрично е визирано в постановлението за налагане на глобата.

Следователно споделя се от състава възражението в жалбата, че има неясно описание на деянието, което е довело също до процесуално нарушение. Видно от мотивите на постановлението към отговорността на Р. – се обсъжда и отговорността на Началника на затвора, до когото е адресирано разпореждането от 17.07.2023г., както и писмото от 07.07.2023г., което се сочи как е изпратено на Началника на затвора. Възприема се и довода в жалбата, че не е ясно какво е станало с иззетите вещи и дали част от тях в определен момент не са били у задържания. Неяснота има в постановлението и относно това, че към последващ на деянието момент - 01.08.2024г. при освобождаване на лицето -отново е визирано, че Р. е подписала служебна бележка без за приложи разписка за върнати вещи. Изложеното очертава второ деяние различно по време, място и обстоятелства, като същото към наложената глоба за първото деяние -не може да се съотнесе. В действителност за иззетите вещи - има груби нарушения, но вината на Р. - следва да е ясна и отговорността конкретна за неизпълнение на нейно задължения, а не на друго длъжностно лице, което конкретно не е така.

Следователно жалбата е основателна и следва да се уважи.

Претендират се разноси с жалбата, изразяващи се в заплатеното адвокатско възнаграждение на адв.М. Р., за което са представени доказателства за извършването им от страна на оспорващата Р., поради което СГП следва да се осъди за същите в размер на 306,78евро.

Водим XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ

РЕШИ:

По жалба на Т. М. Р. от [населено място] ЕГН [ЕГН]

ОТМЕНЯ като незаконосъобразно ПОСТАНОВЛЕНИЕ от 17.12.2024г. на прокурор Р.Н. по пр.преписка №13533/2023г. по описа на СГП, с което е потвърдено Постановление от 03.12.2024г. на същия прокурор, с което на Р. е наложена глоба от 150лв. на основание чл.405 от ЗСВ, както и отменя постановление от 03.12.2024г.

ОСЪЖДА Софийска градска прокуратура /СГП/ да заплати на Т. М. Р. ЕГН [ЕГН] разностите по делото в размер на 306,78евро.

Решението не подлежи на оспорване. Да се върне прокурорската преписка, което е приложена по делото за послужване.

Председател:

Членове: